

31. Кога са сѣкнешь, позасрама́-
вайса малкѡ, и барди катѡ да не
свѣришь сз носѣтъ си катѡ сосз бѣ-
рѣа *) гнѣсно нѣщо ѣ и да глѣдашь
вз карпача сѡполѣтъ си, и да си чи-
стишь носѣтъ сз прѣстытъѣ: защо
мѡжешь сз ѣдно добрѡ благочинїе да
си испѡлнишь тѣа нѡжда сз кар-
пача си.

32. Барварско дѣло ѣ ѡ истина и
весма хворїатско, кога спи нѣкой,
а ты да хоратѣвашь и да галчишь:
кога почиѡватъ и сѣдѣтъ дрѣгитѣ,
а ты да са расхѡждашь: да не мол-
чишь, кога то не ѣ время за хора-
тѣванѣ, ами за слѣшанѣ. Обаче
на ѣдинъ старѣйшина или начѣл-
никъ не ѣ возбранѣно да са расхѡжда,
кога то дрѣгитѣ спѣтъ, или сѣ-
дѣтъ,

*) Трѣса.